

De wereld is seksverslaafd

In dit artikel ga ik heel veel overhoop gooien en tegen behoorlijk wat zere schenen schoppen. Mijn doel is niet de waarheid te spreken, maar om mensen los te trekken van eeuwenlange doctrines en zelf na te laten denken over wat de mens eigenlijk is.

De vele thema's zullen heen en weer schieten, maar laat ik de titel van dit artikel eerst eens duiden met een voorbeeld. Heb je wel eens gehoord van de Japanse Idols industrie? Industrie, omdat het dat is.

Japanse Idols zijn jonge tienermeisjes die optreden met zang en dans. Moet kunnen zou je zeggen, ware het niet dat hun publiek voornamelijk oudere mannen zijn. Zou je vreemd opkijken als de zaal bij een optreden van K3 vol zou zitten met oudere mannen die voluit meezingen en ook alle dansjes meedoen, terwijl K3 dan bestaat uit meisjes tussen 12 en 16 jaar? Is Japan nu een uitschieter in de wereld als het gaat om seksverslaving?

Ik ben van mening dat Japan geen uitschieter is, maar louter een land waar alle schaamte is afgeworpen en seks gewoon cultuur is geworden. Het hele westen denkt er hetzelfde over, maar durft dat nog niet hardop te zeggen.

Kijk naar wat er gebeurt in de wereld en hoeveel troep er naar boven komt als het gaat om bijvoorbeeld misbruik. De kerk. Disney. Hollywood. The Voice. Enzovoort. De man wordt aangemoedigd in zijn dierlijke verlangen zijn zaad overal achter te laten. Baywatch. Autoreclames. Enzovoort. Seks verkoopt.

De vrouw in deze wereld heeft geleerd te overleven, op een mannenmanier. Feminisme is mannelijke energie. De vrouwen die carrière maken doen dat op een mannelijke manier. In wezen is er nog weinig veranderd, het is nog steeds een mannenwereld. De vrouw houdt van seks op een mannelijke wijze. De vrouw is een man geworden. Zelfs steeds meer letterlijk. Helaas.

Het vrouwelijke principe echter is alleen het beste zaad te willen. De botsing met het mannelijke principe dat overal zijn zaad wil dumpen is in de dierenwereld de gewoonste zaak van de wereld. Overleven is voortplanting. Seks is eigenlijk ook niets anders dan dat, gewoon voortplanten. Erop en eraf, klaar is kees. Maar de mens als zoogdier heeft geleerd dat seks lekker is. Onze zoogdierenhersen ervaren de emotie van lust als het gaat om seks. En alles wat lekker is, daar willen we meer van. Ongecontroleerd wordt het een obsessie. Seks is verslavend.

Eten trouwens ook, want ook dat hebben we verheft tot grote hoogte op de ladder van verlangens. Voedsel is in feite niets anders dan brandstof (energie) voor het lichaam, niets meer dan dat. Maar doordat onze brein het lekker vindt, wil het er meer van. En nadat het meer heeft gehad wil het iets nieuwer. De uitersten moeten steeds meer worden opgezocht om onze honger te kunnen stillen.

De mens is afgedwaald van de natuur. We zijn belangrijk gaan vinden wat niet belangrijk is, om ons denken te bevredigen door onze emoties de vrije hand te geven. Let wel, emoties zijn ook een natuurlijk principe, maar ze moeten niet net als het denken ons leven bepalen. We zijn niet ons denken en niet onze emoties, maar

in onze huidige onbewuste staat van zijn laten we ons leven daar nu wel teveel door leiden. Waar de natuurlingen nog spiritueel zijn, hebben wij als zogenaamde beschaafde wereld onze oorsprong losgelaten en zijn we verdwaald in ons denken.

Een voorbeeld is de uitspraak 'Het gezin is de hoeksteen van de samenleving.' Ik waag dit te betwijfelen. Is de mens bijvoorbeeld een monogaam wezen dat zich het hele leven aan één partner laat verbinden? Ik meen van niet. Ik zie dat de mens van nature een communedier is. Een groep die het met elkaar doet. Het is wel mogelijk dat er een levenslange verbinding ontstaat, maar het zou geen norm moeten zijn.

Een natuurlijke cyclus in het leven is 7 jaar. In die tijd vernieuwd ook het fysieke lichaam zich door alle cellen te vervangen. Ook relaties duren vaak 7 jaar. Dan is het weer tijd voor iets nieuws. Maar we moeten blijkbaar trouwen en ons aan elkaar verbinden. Dat is iets heel onnatuurlijks. Hoe kun je elkaars bezit zijn door te zeggen dat je 'mijn partner' bent?

Iedere relatie is een compromis waar je onder aan de streep jezelf tekort mee doet. Natuurlijk is het fijn een relatie te hebben, zeker met iemand die er ongeveer hetzelfde in zit. Maar in de huidige geconditioneerde samenleving is het onvrijheid. Er is een gigantische afhankelijkheid naar elkaar. In mijn ogen is een relatie pas echt waardevol als beiden compleet onafhankelijk zijn van elkaar en dus eigenlijk juist geen relatie hebben. Ik denk dat relaties in wezen niet bestaan. Het gaat om vriendschap. Je beste vriend is iemand die jou eerbiedigt in jou zelf zijn en dus onafhankelijk is. Ga een relatie aan met je beste vriend en veelal eindigt dat in een uit elkaar gaan.

Dan een ander fenomeen, ook onderdeel van de seksverslaving, homoseksualiteit. Bestaat dat werkelijk en wat is dat dan? Als relaties niet bestaan, bestaat homoseksualiteit dan wel? En wat is het verschil tussen seks en voortplanting?

Het verschil tussen seks en voortplanting zien is belangrijk voor het thema homoseksualiteit. De soort houdt zich in stand middels voortplanting. Wanneer een soort 100% homoseksueel zou zijn, dan sterft de soort uit. Het is in de natuurlijke evolutie dus niet de bedoeling dat de hele soort homoseksueel wordt. Seks is een ander verhaal, de hele natuur zit vol homoseksualiteit. Seks heeft een andere functie dan voortplanting. Het is gewoon lekker.

Er is niets vreemd aan homoseksuele gevoelens. Ik ben zelfs van mening dat geen enkel mens 100% heteroseksueel of homoseksueel is. De mens heeft op een dieperliggend niveau behoefte aan liefde, aandacht en aanraking. Wanneer hij of zij dat krijgt van een ander, dan ontstaat al gauw een band. Zoveel mensen trouwen met de ander louter omdat die dat ook wel wilde. Zoveel mensen gaan ergens werken omdat die werkgever hen wel wilde hebben. Het is een gemakkelijke weg en het klikt wel voldoende. Het meeste gebeurt onbewust en pas in de mid-life ontstaat er crisis omdat het eigenlijk toch niet echt past.

Het mannelijke principe is op zoek naar seks en omdat vrouwen kieskeurig zijn kunnen de mannen dat eenvoudiger vinden bij andere mannen. Veel homoseksuele mannen zijn seksverslaafd. Het vrouwelijke principe is niet op zoek naar seks en omdat mannen bedreigend zijn kunnen vrouwen een veiliger haven vinden bij andere

vrouwen. Natuurlijk kan er een natuurlijke aantrekkingskracht zijn naar de eigen sekse, maar veel homoseksuelen volgen een gemakkelijke weg. Ja, ik weet het, het is natuurlijk veel complexer dan dit en ik scheer nu met gemak alles over één kam. Foei. Sommigen zullen mij hiermee een homohater noemen, maar ik heb altijd dierbaren en goede vrienden gehad die homoseksueel zijn.

Het volgende fenomeen is transgenders. Mensen die denken dat de natuur een fout heeft gemaakt. De vraag is of de natuur een fout kan maken. Ja, zeker kan dat. In grote uitzondering maakt de natuur wel eens een fout. Mensen kunnen geboren worden met de geslachtskenmerken van zowel de vrouw als de man. Je zou je af kunnen vragen of dat dan werkelijk een fout is of dat het zo moet zijn. Maar goed, in de huidige zo van de natuur afgedwaalde samenleving die zo vol zit met frustratie en zelfhaat kun je ervoor kiezen om je dan 'te laten helpen'. Omdat je fysiek last kunt hebben van de fout. De vraag is of mentaal last hebben ook zomaar een goede reden is.

Los je een mentaal probleem op met een fysieke ingreep? In de praktijk blijkt namelijk dat dit nooit echt lukt. De fysieke ingreep kan alleen 'slagen' als er ook een mentale ingreep plaatsvindt. Dan kun je je afvragen of een mentale ingreep alleen ook genoeg is om 'het probleem' op te lossen. Er is dan wellicht helemaal geen fysieke 'fout'.

Ook hier zien we dat er grote problemen ontstaan in de samenleving door eeuwenlange doctrines. Jongens spelen met auto's en dragen blauw. Meisjes spelen met poppen en dragen roze. Door er in alle lagen constant op te hameren raken kinderen in de war als ze eens buiten de lijntjes willen kleuren. Niet gek dat ze dan eens gaan denken aan een geslachtsverandering. Ja, ook weer kort door de bocht, ik weet het. Het gaat om het onderliggende principe. Denk daar eens over na en over door. Kinderen worden in een maatpakje gewrongen en dat is een groot probleem. Ik wil niet teveel erbij halen, maar ook het hele schoolsysteem zorgt ervoor dat alle creativiteit uit het kind wordt gewrongen. Zelfs kunst- en filosofieopleidingen zijn niet gevrijwaard van doctrines en leraren die je in 'goede banen' willen leiden.

Wanneer een volwassen persoon bewust kiest voor een geslachtsverandering, dan moet dit mijns inziens kunnen. Dat zullen uitzonderingen zijn. Kinderen beïnvloeden met dergelijke opties is mijns inziens compleet verkeerd. Waar houdt het dan op? Kunnen ouders straks een baby bestellen met specifieke genetische kenmerken? Gaan we dan echt voor God spelen? Willen we echt nog verder van de natuur, onze natuur, afdrijven?

Ik vind dat overal ruimte voor mag zijn, maar wat in wezen onnatuurlijk is moet niet normaal worden gemaakt. Veel van wat er nu heden ten dage misgaat in de wereld is terug te voeren op het fenomeen seksverslaving. In het ene uiterste open en bloot en het andere uiterste uiterst subtiel. De mens heeft zowat alle controle verloren over haar lustgevoelens. Het mannelijke principe, pakken wat je pakken kan. We hebben zeker de vrouwen nodig met het vrouwelijke principe om de boel weer op de rit te krijgen. Dit waren niet de feministen en zijn niet de woke mannen en vrouwen die eisen dat al die letters van het alfabet volop de ruimte krijgen. Dat is juist meer van hetzelfde en zorgt alleen maar voor meer seksverslaving in de wereld.

Het vrouwelijke principe is diep spiritueel. Het is een innerlijke weg naar bewust leren zijn. Grappig genoeg heeft iedere man ook dit principe in zich. Biologisch ben je een man of een vrouw, iets anders bestaat niet. Maar in spirituele zin ben je zowel man als vrouw in de zin van het mannelijke én vrouwelijke principe. Spiritueel gezien bestaat er wellicht geneens een geslacht. Wie weet.

We kunnen het vrouwelijke principe in onszelf weer meer aandacht gaan geven en ontdekken wat de natuur ons van nature mee heeft gegeven. Wanneer we hier bewustzijn op gaan krijgen kan ons wezen weer van richting veranderen. Dat is geen gemakkelijke weg. In een volgend artikel zal ik daar eens over schrijven. De weg.

Nico Cost, 26 februari 2023.